

תת"ע (עכו) 3572-10-23 - מדינת ישראל נ' אבישי מלמד

תת"ע (עכו) 3572-10-23 - מדינת ישראל נ' אבישי מלמד שלום עכו

תת"ע (עכו) 3572-10-23

מדינת ישראל

נגד

אבישי מלמד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[25.04.2025]

כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

החלטה

1. לפני בקשה לחזרה מהודיה בהתאם לסעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה מיום 15.9.23 של נהיגה ברכב או הנעת רכב בדרך או במקום ציבורי בהיותו שיכור, בכך שבדגימת האוויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הנו 813 מיקרוגרם, העולה על ריכוז של 240 מיקרוגרם שנקבע בתקנות, בניגוד לסעיפים 62(3), 64(א)(3) וסעיף 39א לפקודה ותקנה 169א(1) לתקנות תעבורה.
3. ביום 21.5.24 התקיימה ישיבת הקראה, לאחר שנדחתה פעמיים לבקשת סנגורו דאז של המבקש, משרד עו"ד גרבאווי-מוטאי, לצורך ניהול משא ומתן עם המשיבה, בסופה כפר המבקש בעובדות המפורטות בכתב האישום ובהתאם נקבע מועד לישיבת הוכחות, למעל חצי שנה לאחר מכן. יצוין כי במסגרת הכפירה, נאמר על ידי הסנגור כי הנאשם כופר בנהיגה, תקינות המכשיר, אמינות המפעיל ומיומנותו.
4. במסגרת ישיבת ההוכחות שנקבעה ליום 25.12.24, אליה התייצבו ב"כ המשיבה, המבקש ובא כוחו עו"ד משה עמירם הראל, ממשרד עו"ד גרבאווי-מוטאי, התרתי למבקש לחזור בו מכפירתו ולבקשת ב"כ המאשימה, הוריתי על תיקון כתב האישום באופן שהעבירה שתיוחס למבקש תהא נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה. בא כוחו דאז של המבקש, הצהיר כי כתב האישום המתוקן הוקרא והוסבר למבקש, הוא הבין את תוכנו ומודה בעובדות כתב האישום המתוקן. גם המבקש עצמו העיד ואמר כי: "אני מודה בעובדות כתב האישום המתוקן". בהתאם לכך, ניתנה הכרעת דין לפיה המבקש אשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.
5. באותו מעמד, הוצג הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לעניין העונש, הכולל, בין היתר, עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שרות (ככל והנאשם ימצא מתאים) לתקופה של 7 חודשים, פסילה לתקופה של 8 חודשים ועונשים נלווים. בהתאם להסדר הטיעון שהוצג ובמעמד הצדדים והמבקש, נשלח המבקש לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שרות, תוך שהובהר כי אין בחוות הדעת לחייב את בית המשפט. בהתאמה, נקבע מועד לטיעונים לעונש וקבלת חוות דעת הממונה.
6. ביום 4.2.25 התקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות ממנה עולה כי המבקש מתאים לעבודת שירות וכי המבקש מסכים לבצע עבודות שירות.
7. ביום 23.2.25 הודיע המבקש, באמצעות סנגורו, על החלפת ייצוג עורך דין לעו"ד קובי טל וביקש לדחות את מועד הדיון לטיעונים לעונש, שם צוין כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים נוגד את האינטרס הציבורי ואת הוראות הדין ואינו משקף את המדיניות המשפטית הראויה במקרים דומים אחרים, תוך שצוין כי המבקש טרם הורשע בדיון.
8. מאחר שהדיון לא נדחה, התקיים דיון בהיעדרות המבקש ובנוכחות ב"כ המשיבה והסנגורית, עו"ד סרור מטעם משרד עו"ד קובי טל, בסופו הוריתי על דחיית מועד הדיון לאישור ההסדר, זאת בהעדר התייצבות המבקש. כנגד המבקש הוצא צו הבאה, אשר בוטל ביום 27.2.25, לאור מסמכים רפואיים שהוגשו מטעמו.

9. ביום 8.4.25 הוגשה הבקשה דנן, במסגרתה ביקש המבקש להתיר לו לחזור בו מהודייתו, זאת בשל נימוקים מיוחדים והצטברות נסיבות, ביניהן, הספק בדבר המודעות האמיתית של המבקש בקשר להודייתו, השלב המוקדם בו עותר לאפשר לו לחזור בו מהודייתו, קיומו של בסיס איתן לניהול קו הגנה בתיק, מצבו האישי, הרפואי והמשפחתי המורכב של המבקש ואופיו. המבקש טען כי הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן ובטרם שמיעת הטיעונים לעונש ומתן גזר דין, עד למועד זה, לא הורשע בדין, אלא נמצא כי ביצע את המיוחס לו ולשיטתו, על פי הפסיקה ומבחן העיתוי, מדובר בעיתוי מוקדם של הבקשה הפועל לטובתו (מפנה בעניין זה לע"פ 2005/20 בעניין פלוני) ועל כן, יש לשקול לשיטתו את הבקשה באופן יחסית מקל ובמידה שאין התרשמות כי מדובר במניע טקטי, יש להיענות לבקשה ולאפשר למבקש לחזור בו מהודאתו (מפנה בעניין זה לע"פ 6349/11 בעניין שניידר). המבקש טען כי המבחן המהותי אשר על פיו תוכרע הבקשה דנן הינו מבחן המניע, קרי האם מדובר ברצון כן ואמיתי מצד הנאשם לחזור בו מהודאה שמסר ולהוכיח את חפותו ומפנה בעניין זה לע"פ 6023/13 בעניין פלוני. לטענת המבקש, הינו אחוז בטענות הגנה וברצונו לעמוד על חפותו בכל הנוגע לעבירת הנהיגה בשכרות המיוחסת לו כי לא בכדי כפר בעבר במיוחס לו ומבקש לאפשר לו להוכיח טענותיו בבית המשפט. המבקש טען כי הינו תושב היישוב הושעיה שבגליל התחתון, איש משפחה, אב לילדים קטנים, המקיים אורח חיים נורמטיבי לחלוטין, בעל אישיות חיובית, ערכית ומוסרית יצרני ותורם רבות לקהילה, למען אוכלוסיות מוחלשות וילדים ובני נוער בעלי מוגבלויות, תוך שמצרף בהקשר זה, מכתב מרעייתו, מכתבי הוקרה ומכתב המלצה. לטענת המבקש ההליך המשפטי זר לו ואינו מאפיין את אורח חייו ומכאן נבעה "תמימותו" לאישור רכיבי ההסדר הכוללים מאסר בפועל, מבלי להבין הלכה למעשה את משמעות הדברים ואילו השלכות עתידיות עלולות להיגרם לו ולבנותיו, בעיקר נוכח השתייכותו למגזר הדתי הציוני. לטענתו, במועד הצגת ההסדר, טעה בשיקול דעתו ובין היתר, בשל העובדה כי רכיבי ההסדר הוצגו בפניו לראשונה במועד הדיון גופו וב"כ במועד הדיון, אינו מוכר לו כמי שמייצג בהליך דנן, חש המבקש לחץ וחסר אונים, מבלי שהבין את המשמעות האמיתית של העונש שיושט עליו ומבלי שניתנה לו שהות מספקת לשקול את ההסדר והשלכותיו אשר לא הוסברו כדבעי למבקש. עוד טען המבקש כי הינו אדם נכה, החולה במחלת בכצ'ט, שהינה מחלה גנטית תורשתית המתבטאת בדלקות מפרקים חמורות ובמוגבלות ממשית בניידות וביכולת לבצע מטלות יומיומיות, תוך שצירף תיעוד רפואי. המבקש סבור כי דחיית הבקשה והותרת המצב המשפטי הנוכחי על כנו, יגדע את מסלול חייו, יחמיר את מצבו הרפואי והתפקודי ויוביל לפגיעה באוכלוסיות מוחלשות וכן, יפגע קשות בתא המשפחתי שלו.
10. ביום 21.4.25 הוגשה תגובת המשיבה בגדרה טענה כי, הבקשה אינה מגלה טעם כלשהו המצדיק את מתן הסעד המבוקש ויש לדחותה. הנאשם היה נוכח בדיון ביום 25.12.24 וכך גם בא כוחו הקודם ומכאן שלא מתקיימות אותן נסיבות חריגות. לטענת המשיבה, הנאשם הודה מרצונו הטוב והחופשי בפני בית המשפט, הבין את משמעות הודאתו מאחר שהיה מיוצג, זאת על פי הפסיקה ולשיטתה העובדה כי רכיבי ההסדר הוצגו בפניו לראשונה במועד הדיון, אין בה כדי לסתור את העובדה כי הודה מרצונו הטוב והבין את משמעות הודאתו.
11. ביום 21.4.25 התקיים דיון בנוכחות הצדדים, במסגרתו נשמעו טענותיהם, לרבות עדות המבקש.
12. המבקש, בתשובותיו לשאלות בית המשפט, העיד כי יומיים לפני מועד הדיון בו הוצג ההסדר, נודע לו בפעם הראשונה על ההסדר כששוחח עם עורך דינו בטלפון בתחנת דלק והאחרון אמר לו כי יש לו שתי דקות בלבד להחליט האם הוא מסכים להסדר הטיעון. המבקש טען כי באותה תקופה היה ממש מבולבל, לא הוסברה לו כראוי משמעות העונש בעבודות השירות, ושעה שהיה עם מוגלה וסחרחורות, היה חסר אונים ועורך הדין אמר לו שזה הדבר הכי טוב בשבילו והוא האמין בזה. המבקש העיד כי קיבל את פרוטוקול הדיון ביום 25/12/24 וזכר שהציג את ההסדר.
13. לטענת המבקש, הולך שולל וכי עורך הדין שייצג אותו לא עשה עבודה טובה ביחס לעבירה וביחס לעונש, כי לשיטתו אין פרופורציות בין העבירה לבין העונש. לטענת המבקש, גילה שאינו רוצה את ההסדר, לאחר תקופה של חודשיים, במסגרתם הלך לכלא מגידו לפגישה עם הממונה על עבודות השירות, אז התחיל להבין באיזו סביבה הינו נמצא ומה המשמעות של עבודות השירות וההשלכות לעתיד. לדבריו, חשב שמדובר בתרומה לקהילה כדי להקל על עונש הפסילה, אך לא הבין שמדובר בכלא לכל דבר.
14. המבקש הדגיש מספר פעמים כי הוא אדם נורמטיבי לחלוטין, אינו שור מועד, משפטן בהשכלתו, מעורב ותורם בקהילה ובנותיו לומדות במכינה וכי עונש כזה הינו גזר דין מוות בשבילו. לטענתו, לא היה מועד לחומרת העונש וכי התחיל לחקור מקרים דומים לשלו וללכת לעורכי דין, כדי לבדוק האם זה סביר לקבל עונש מאסר בעבודות שירות בגין הרשעה ראשונה מסוגה. המבקש אף ציין כי העונש יפגע בפרנסתו.
15. יודגש כי במהלך דבריו הודה הנאשם, לפחות פעמיים, כי ביצע את העבירה (ראו עמוד 10 לפרוטוקול בשורה 5 "עשיתי, אני מודה ומתוודה" וכן בעמוד 11 בשורה 16 "אני מסכים שקרה").

16. הסנגור חזר על בקשתו וטען כי הבקשה הוגשה באופן כן ולא כי המבקש, לפתע, גילה כי העונש לא מוצא חן בעיניו. הסנגור טען כי במסגרת ניסיונו, אינו מכיר ענישה שכוללת 7 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה ראשונה של נהיגה בשכרות בכתב אישום מתוקן, למי שמעולם לא ריצה מאסר ומעולם לא עמד לדין בגין עבירת תעבורה והדבר היה טעון לכל הפחות בירור. לשיטת הסנגור, התביעה שמייצגת את החברה הישראלית ובית המשפט שאמון על זכויות הנאשם היו צריכים להרים גבה ולשאול מדוע הגיעו הצדדים להסדר שהוצג. לטענתו, המבקש תמים במובן המשפטי ונורמטיבי, כאשר הבין את חומרת העונש כשהגיע אל הממונה על עבודות השירות, ולאחר שבדק, הקרקע נשמטה תחת רגליו. לשיטת הסנגור, לאחר שעבר על חומר הראיות, כתב האישום המקורי מצדיק תיקון, אך נסיבות המבקש, עברו וותק הנהיגה שלו והעובדה שלא נלוותה כל עבירה נוספת לעבירה, לא מצדיק את העונש שבהסדר.
17. ב"כ המשיבה חזרה על התגובה וטענה כי הסדר הטיעון עבר את אישור ראש השלוחה והיא זוכרת שניהלה משא ומתן עם עורך הדין גל מוטאי אשר שוחח מספר פעמים איתה ועם המבקש עצמו, מאחר וכל פעם שינו ושיפרו את ההצעה. ב"כ המשיבה טענה כי היה זה המבקש בעצמו שביקש לאזן את רכיב הפסילה באמצעות רכיב עבודות שירות. לטענתה, הסדר הטיעון לא גובש במועד הדיון או באולם בית המשפט, כי אם יומיים קודם לכן, כך שבזמן הזה היה למבקש די זמן, הן לכלכל את צעדיו והן להבין את משמעות ההסדר המגובש בעניינו. ב"כ המשיבה טענה כי לא ברור כיצד טוען הסנגור כי המבקש עצמו מעוניין להוכיח את חפותו, שעה שהודה בפני בית המשפט ולא פעם אחת כי אם פעמיים, גם בדיון בו נקבע כי הינו אשם בעובדות כתב אישום המתוקן וגם היום בדבריו לבית המשפט. לשיטת ב"כ המשיבה, לפי הפסיקה, לא די ביעוץ משפטי שגוי לו טוען המבקש כדי להצדיק מתן אישור לחזרה מהודיה.
18. הסנגור השיב לדברי ב"כ המשיבה וטען כי המבקש לא נחקר על תצהירו על ידי ב"כ המשיבה ולכן יש לקבל את התצהיר ואת העובדות המנויות בו כעובדות מוגמרות שהמשיבה אינה חולקת עליהן. לשיטת הסנגור הפסיקה גמישה ופסק הדין המחייב הינו בעניין סמחאת, לפיו ניתן לאפשר חזרה מהודיה במקרה בו הנאשם סבר כי טעה בשיקול דעתו, אף אם ההודיה ניתנה מרצונו החופשי ומבלי שנפל בה פגם כלשהו ובמידה ולא מדובר בתכסיס פסול הרי שאין להכביד עמו.
19. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
20. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כדלקמן:
"א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו." (הדגשה אינה במקור - י.ה-א)

21. בפסק דין המנחה של בית המשפט העליון שניתן לאחרונה - רע"פ 1348-02-25 אמיר זאיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 19.2.2025), קבע כבוד השופט חאלד כבוב לעניין חזרה מהודיה, כדלקמן:
"כפי שיצא לי להבהיר לאחרונה: "על-פי סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי, נאשם רשאי לחזור בו מהודאתו, בכל שלב של המשפט, אם הרשה זאת בית המשפט 'מנימוקים מיוחדים שיירשמו'. בפסיקה התבססו שלוש עילות מרכזיות, שבהתקיים אחת מהן ישקול בית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו: פגם ברצון החופשי; כשל בייצוג המשפטי; ורצון כן בחשיפת האמת העובדתית [...]. עוד נקבע בפסיקה, כי המבחן העיקרי שעל פיו תוכרע בקשתו של נאשם לחזור בו מהודאתו, הוא 'מבחן המניע' - קרי הסיבה לבקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו. במסגרת כך, בית המשפט נדרש לבחון האם לנאשם יש רצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו ולחזור בו מהודאת שווא שמסר, או שמא מדובר בתכסיס טקטי שנועד להשיג תועלת משפטית כלשהי [...]. 13. לצד כל האמור, נקבע בפסיקה כי יש משמעות רבה לשאלת העיתוי, [...] בהקשר זה הובהר בפסיקה, כי 'מבחן העיתוי איננו אלא כלי עזר משפטי, לצורך הכרעה במבחן המניע' [...], וכי 'מבחן העיתוי איננו חזות הכל' [...] בתוך כך נקבע, כי אף במצב שבו נאשם ביקש לחזור בו מהודאתו בטרם מתן גזר הדין, אין להיעתר לבקשה באופן אוטומטי, אלא נדרש להתחשב ביתר הנסיבות. כך למשל, נקבע כי תיתכן תכסיסנות מצד נאשם גם טרם מתן גזר הדין, כאשר הוא מסכים להסדר טיעון ומתחרט, לאחר שהוא מגלה ששירות המבחן ערך בעניינו תסקיר שלילי, העלול להשפיע לרעתו בשלב הטיעונים לעונש [...]". (ע"פ 5373/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-13 [נבו] (10.10.2024))."
22. בפסק דינו המנחה בע"פ (בית המשפט העליון) 5373/23 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 10.10.2024), פסק כבוד השופט חאלד כבוב כי: "הצדדים בענייננו הגיעו להסדר טיעון לאחר הליך גישור ממושך. כמו כן, המערער הצהיר במעמד הודאתו כי הוא מכיר את עובדות כתב האישום המתוקן ומודה בהן, וכן כי הוא מכיר את הסדר הטיעון עליו הוא חתום. יוזכר, כי אף לא נטען בפנינו שכתב האישום המתוקן לא הוצג למערער כלל, אלא נטען כי המערער עיין בחלקים ממנו במסגרת פגישות "תחומות בזמן" במהלכן "לא נידונו הסעיפים לפרטי פרטים [...]". בהינתן כל האמור, לא ניתן לקבל את הטענה שלפיה המערער לא היה מעורב בהליך הגישור, או כי לא הכיר את כתב האישום המתוקן, וזאת בפרט לנוכח הנטל הכבד הנדרש על מנת לבסס טענה בדבר שלילת הרצון החופשי. בהקשר זה יובהר, כי אין בהמלצת סנגורו של המערער או אף בהמלצת המותב המגשר להודות (ככל שההמלצה זו אכן ניתנה) כדי להצדיק חזרה מהודאה. שכן, נקבע בפסיקה כי אין פסול בהמלצה מסוג זה, כל עוד אין בה כדי לשלול את רצונו החופשי של הנאשם (ע"פ 3633/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [נבו] (09.11.2022)). (סעיף 15 לפסה"ד).

23. בענייננו, לא מצאתי כי מתקיימת אף לא אחת מן העילות המתוארות לעיל לצורך חזרה מהודאה מעובדות כתב האישום המתוקן. כלל לא התרשמתי כי הבקשה לחזרה מהודאה נובעת מרצון כן ואמיתי של המבקש לחשיפת האמת העובדתית. בעניין פלוני נקבע כי "...כאשר בקשה לחזרה מהודאה מוגשת עובר לגזר הדין, יש לבחון "מהי הסיבה הכנה והאמיתית אשר מביאה את הנאשם לבקש את החזרה מן ההודאה. אם סובר הנאשם, כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, והמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו היא כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו, כי אז נכון וראוי הוא שלא להכביד תמיד במשקלם של אותם 'נימוקים מיוחדים', הנדרשים בסעיף 153(א) הנ"ל" (עניין סמחאת, בעמוד 802); וכן ע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [נבו] (29.10.2019)). יחד עם זאת, הובהר בפסיקה כי אין די בכך שהנאשם טוען שברצונו להוכיח את חפותו, שכן קביעה כזו תייתר, הלכה למעשה, את הדרישה ל'נימוקים מיוחדים' הקבועה בהוראת סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי (עניין פלוני, בפסקה 7). בהתאם, נקבע כי על הנאשם להוכיח את כנות רצונו לחשוף את האמת העובדתית, והדבר יכול להיות מוכח, למשל, כאשר בפרק הזמן שבין מתן ההודאה לבין מתן גזר הדין, הנאשם גילה "ראיה חיצונית אובייקטיבית שתומכת בחפותו, שלא ידע עליה קודם לכן", כך שבנסיבות המתאימות, הדבר עלול להטות את הכף כלפי היעדרות לבקשתו לחזרה מהודאה (שם). (סעיף 17 לפסה"ד).

24. במקרה שלפני, המבקש מודה, בכמה הזדמנויות, בביצוע העבירה, כך שבאוראין אין מקום להתיר לו לחזור מהודאה כאשר הוא למעשה מודה. בבקשה עצמה ובתצהיר, ביקש המבקש להוכיח את חפותו, אולם לא פרט הגנה כלשהי. גם בהודעת הכפירה, ממנה חזר לאחר מכן המבקש, העלתה ההגנה טענה כי המבקש לא נהג ברכב, יחד עם טענות נוספות, מה שהתברר למעשה כטענה שקרית, היות והמבקש מודה למעשה בביצוע העבירה. המבקש הודה בפני בית המשפט, ביום 25.12.25, בביצוע העבירה נשוא כתב האישום המתוקן ובפני בית המשפט גם ביום 21.4.25, בשתי הזדמנויות, כפי שפורט לעיל, כך שלא מדובר בנאשם כן, כפי שטען הסנגור הנוכחי, אלא במי שבאופן מוצהר מבקש לחזור בו מרכיב עונש של עבודות שירות, זאת לאחר שקיבל ייעוץ משפטי חדש.

25. כאן המקום לציין כי טענת הסנגור כי המבקש לא הורשע וכי יש לקבל את תצהירו כפי שהוא, היות ולא נחקר עליו, להידחות. המבקש הודה בפני בית המשפט בביצוע העבירה, ובמסגרת הכרעת דין בית המשפט מצא אותו אשם, כך שהמבקש הורשע ביום 25.12.25. לעניין התצהיר, בית המשפט שאל את המבקש שאלות שעלו מבקשתו, אולם ממילא, גם לאור האמור בתצהיר המבקש כפי שהוגש, אין מקום לאפשר לו לחזור בו מהודאתו. בתצהיר עצמו, המבקש אינו מפרט את הגנתו אלא טוען טענה כללית כי יש לאפשר לו להוכיח את חפותו. מהי אותה חפות? מהי הגנתו? לא פורט. לא פורט, היות והמבקש מודה כאמור, במילותיו הוא, בביצוע העבירה.

26. כל מה שנטען בבקשה לרבות מצבו האישי, מעמדו, מצבו הרפואי וכדומה, לא סותרים את הודאתו בביצוע העבירה, אלא כולם מתייחסים לעונש עבודות השירות לו הסכים המבקש. בית המשפט, כאמור בפסיקה שצויינה לעיל "נדרש לבחון האם לנאשם יש רצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו ולחזור בו מהודאת שווא שמסר, או שמא מדובר בתכסיס טקטי שנועד להשיג תועלת משפטית כלשהי" (רע"פ 1348-02-25). במקרה שלפני, מדבריו של המבקש עצמו עולה כי כל רצונו הוא לבטל את עונש עבודות השירות לו הסכים ולא עולה כל הגנה מדבריו.

27. התרשמותי היא, כי הסיבה הכנה והאמיתית אשר הביאה את המבקש להגיש בקשתו, אינה להוכיח את חפותו, כי אם לשנות מחומרת העונש שנקבע בהסדר. המבקש העיד כי ביצע את העבירה ושב וחזר על דבריו כי לא הבין את העונש שכלול בהסדר וכי לא הוסברה לו כראוי משמעות עונש המאסר בעבודות שירות וההשלכות שיש לעונש זה על חייו ועל חיי משפחתו. המבקש חשב כי מדובר בתרומה לקהילה, אך משהבין כי מדובר בעונש מאסר לכל דבר ועניין, שלשיתו חמור מידי ואינו סביר בנסיבות המקרה וביצוע העבירה, ביקש לחזור בו מהסכמתו לביצוע עונש זה. בהתאם לכך, המבקש גם לא עמד במבחן המניע כדרישת הפסיקה, כדי להתיר לו לחזור בו מהודאתו. החלפת ייצוג אינה סיבה מוצדקת לחזרה מהודאתו ואין מדובר בהודאת שווא. הטענה כי המבקש לא הבין את ההסדר וחומרת העונש, אינה מהווה סיבה לקבלת הבקשה ולחזרה מהודיה, בעיקר גם כי לא מצאתי כי כך היה.
28. המבקש לא הוכיח כי נפל פגם ברצונו החופשי במתן ההודאה ובהסכמתו להסדר הטיעון שהוצג בנוכחותו. המבקש לא הצביע על כל אינדיקציה ללחץ חיצוני שהופעל עליו מטעם עורך הדין המייצג בהסדר הטיעון, להבדיל מהלחצים הטבעיים והרגילים הגלומים בהליך הפלילי. ראו בעניין זה פ"פ 5373/23 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 10.10.2024): שם נקבע כי "לעניין זה נקבע בפסיקה, כי "כדי להוכיח פגם ברצון אין די באמירה כוללת וסתמית לפיה הנאשם היה נתון בעת מתן ההודאה בלחצים שהביאוהו להסכים להסדר טיעון - זאת, מאחר שההליך הפלילי הוא אירוע מלחץ מטיבו ומטבעו, ובלחצים הרגילים אין די. כדי להרים את נטל ההוכחה, הנאשם יהיה חייב להיכבד ולהראות כי בשל האופן בו נוהל ההליך בעניינו או בשל הדרך בה נוהל המשא ומתן לקראת גיבושו של הסדר הטיעון הוא היה נתון בלחצים בלתי סבירים ופסולים אשר שכנעוהו להודות בכתב האישום; וכן לפרט את מהות הלחצים האמורים" (פ"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [נבו] 29.10.2019) (ההדגשה הוספה - ח' כ'). כמו כן, הובהר לא אחת כי "נטל ההוכחה הרובץ על הנאשם להוכיח שהודאתו לא ניתנה בכנות אלא מפאת נסיבות חיצוניות ואילוץ שפגעו ברצונו החופשי [...] הוא נטל כבד" (פ"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [נבו] 15.12.2021). בפסיקה הוכרו שני סוגים של פגמים ברצון: האחד, נעוץ בנאשם עצמו, אם בית המשפט סבור כי נוכח מצבו הסובייקטיבי לא ראוי להותיר את ההרשעה על כנה; השני, נעוץ בהליך עצמו, כאשר למשל "הדרישות הדיוניות לא נשמרו, הסניגור לא הסביר כנדרש את מהות ההודיה או שבית משפט התעלם מחזרת הנאשם מההודיה בשלב התסקיר או בשלב העונש מבלי לברר את העניין" (פ"פ 3227/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 [נבו] 24.01.2011); עניין פלוני, בפסקה 7).
29. המבקש אישר כי סנגורו הקודם דיבר איתו יומיים קודם לדיון ועדכן אותו בהסדר הטיעון. למבקש היו יומיים לשקול את ההסדר, לברר את המשמעויות, לחזור שוב לעורך דינו אם היו לו ספקות או שאלות והוא לא עשה כן. לאחר מכן, במועד הדיון, יכול היה להודיע כי אינו חוזר בו מכפירתו, ובעת שהסדר הטיעון הוצג, להודיע כי אינו מסכים לו, או לפחות לעורר שאלות לגביו. המבקש אישר כי קיבל את פרוטוקול הדיון, בו נרשם באופן חד משמעי כי אם המבקש לא יתאים לביצוע עבודות שירות, הוא ירצה את התקופה מאחורי סורג ובריח. יודגש כי משפט זה גם הוקרא בקול רם בעת שהוצג ההסדר. לטעמי, יותר ברור מכך מהי משמעות ביצוע עבודות שירות, לא יכול להיות.
30. המבקש ובא כוחו, דאגו להדגיש שוב ושוב בבקשה ובדיון, עד כמה מדובר במבקש שהינו מעל הממוצע, מעל הנורמה, כי מדובר באדם משכיל, לרבות השכלה בתחום המשפט. לא התרשמתי כי אדם שכזה יתקשה להבין את משמעות העונש של ביצוע עבודות השירות, לאור מעמדו ולאור הפעולות שנעשו עד לדיון ביום 25.12.25 ובאותו דיון.

31. אם לא די בכך, כחודש לאחר מכן, כאשר התייצב המבקש בפני הממונה על עבודות השירות, נרשם בחוות דעת הממונה כי המבקש הביע את הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות וכי הוסברו לו תנאי הריצוי. לא עלתה כל טענה לגבי האמור בחוות דעת הממונה. קודם להתייצבות המבקש בפני שירות המבחן אף פנה בא כוחו בשם המבקש בבקשה לדחות את ריצוי עבודות השירות למועד מאוחר עקב נסיבות אישיות של המבקש ואירוע משפחתי. יש בכך גם כדי ללמד על קשר רציף עם בא כוחו הקודם וגם כי המבקש היה מודע להשלכות שיש לעבודות השירות על מצבו האישי, כך שאין לקבל את טענותיו לעניין אי הבנתו, כפי שעלו בבקשה הנוכחית.
32. המבקש קיבל את יומו בבית המשפט ואת זכויותיו הדיוניות ואף מעבר לכך. בית המשפט אפשר למבקש לחזור בו מכפירתו, אפשר את תיקון כתב האישום וכיבד את בקשתו לשלוחתו לקבלת חו"ד מהממונה לעבודות שירות בהתאם להסדר אליו הגיע עם המשיבה. הצדדים הופיעו בפני בית המשפט, לרבות המבקש עצמו והציגו הסדר מפורט תוך שהתרשמתי כי אכן ההסדר וכתב האישום המתוקן הוסברו למבקש והוא הבין את תוכנו כפי שהוצהר בדיון. כמו כן התרשמתי כי התנהל משא ומתן לגיבוש רכיבי ההסדר והדבר נעשה בידיעתו של המבקש. תמימותו, לטענתו, ואי היכרותו עם ההליך הפלילי התעבורתי, או אי שקילה מספקת של ההשלכות העתידיות על חייו וחיי משפחתו בגין העונש שיגזר עליו, אין בכל אלה כדי להוות הצדקה לחזרה מהודאה, שכן מדובר בדבר טבעי והשלכות טבעיות הנובעות מביצוע מעשים אלה עבור כל נאשם נורמטיבי שנגזר דינו. גם הטענה שהעלה במסגרת הדיון כי הולך שולל על ידי עורך הדין הקודם הועלתה בעלמא מבלי לפרט מהי בדיוק הולכת השולל. בנוסף, לא מצאתי כי בענייננו של המבקש קיים מצב סובייקטיבי בגינו לא ראוי להותיר את ההרשעה על כנה. אמנם מעיון במסמכים הרפואיים שהציג המבקש עולה כי סובל ממחלת דלקות מפרקים (בכצ'ט), אולם מצב רפואי זה היה ידוע בעת שהופנה לקבלת חוות דעת מהממונה לעבודות שירות אשר בחן את התאמתו ויכולתו של המבקש לבצע עבודות שירות במצבו ומצא אותו מתאים בנסיבות העניין.
33. זאת ועוד, לא מצאתי כי המערער עמד בנטל להוכיח כי נפל כשל בייצוג המשפטי. המבקש לא הוכיח כי עורך הדין פעל בניגוד לממצאים העובדתיים, בניגוד להנחיותיו או בניגוד להוראות החוק ובחריגה לחומרא מהענישה המקובלת באותן נסיבות. ראו בעניין ע"פ 5373/23 פלוגי נקבע כי: "בפסיקה נקבע, כי טענה לכשל בייצוג תתקבל רק מקום בו יוכח כי נגרם עיוות דין של ממש, כאשר מדובר במבחן "סיבתי-תוצאתי, המחייב את הטוען להראות כי אלמלא היה הייצוג כושל, אפשר שתוצאת ההליך הייתה משתנה" (עניין ג'אבר, בפסקה 24); וכי הנטל על מי שמבקש לטעון טענה זו - הוא כבד מאוד (ע"פ 1779/22 משה נ' מדינת ישראל, פסקה 35 [נבו] (18.06.2023)). לעניין זה הובהר, כאמור, כי אין בהמלצתו של סנגור לנאשם להודות, תוך הבהרה שאם לא יודה צפוי לו עונש כבד יותר, כדי להצדיק מתן היתר לחזרה מהודאה (ע"פ 3371/17 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [נבו] (03.07.2018); ע"פ 635/05 דענא נ' מדינת ישראל, פסקה 11 [נבו] (26.11.2007))."
34. טענת המבקש נוגעת כאמור בעיקר לעונש עבודות השירות עליו הסכימו הצדדים וכי למעשה, בפועל, מבוקש לאפשר למבקש לחזור בו מהסדר הטיעון.

35. בעניין זה נקבע כי "ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית-המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית-המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית-המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקוף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה. בבחינת הסדר הטיעון נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה. כמו בכל הליך של גזירת הדין, ייתן בית-המשפט דעתו גם על הנסיבות האישיות של הנאשם ועל שיקולי מדיניות של ענישה ראויה, ויתחשב בכל אלה. בית-המשפט אינו יכול לקבוע אם התקיים האיזון הראוי בין אינטרס הציבור לטובת ההנאה שניתנה לנאשם בלא שיבחן מה היה העונש הראוי לנאשם אלמלא הסדר הטיעון, ומהי מידת ההקלה שניתנה לו עקב הסדר הטיעון. לשם הערכת מידת ההקלה יהיה על בית-המשפט לשקול, כמידת יכולתו ובשים לב למגבלות הנובעות מהנתונים שלפניו, את מידת הוויתור שוויתר הנאשם נוכח סיכויי ההרשעה או הזיכוי אלמלא ההסדר, אף שהנחת היסוד היא כי הרשעת הנאשם מבוססת על הודיית אמת, וכי ההרשעה עומדת איתן על רגליה בלא קשר לראיות שבידי התביעה. בית-המשפט יבחן, כמובן, את שיקוליה הפרטניים של התביעה בנסיבות העניין הנדון. כך למשל ייתן דעתו על הקשיים הצפויים בניהול המשפט, לרבות ריבוי עדים, הצורך בגביית עדויות מעדים שאינם בארץ, התחשבות בנפגע העבירה והצורך לחסוך ממנו עדות וחקירות. כן ייתן בית-המשפט דעתו על האינטרס הציבורי שבהשגת הודיית הנאשם ובקבלת אחריותו למעשיו. עוד יביא בחשבון את האינטרס הציבורי במובנו הרחב - החיסכון בזמן השיפוט ובמשאבי התביעה והאינטרס הקיים בניצול יעיל של המשאבים שבידי כלל גורמי האכיפה. בין היתר, יהיה בית-המשפט מודע לצורך בהשגת ראיות נוספות להעמדת עבריינים נוספים לדין בין באותה פרשה ובין בפרשיות אחרות שאין קשורות לעניין הנדון".
- "אשר לעונש המוצע על-פי הסדר הטיעון - בית-המשפט ישמע במסגרת הטיעונים לעונש את נימוקי התביעה לבקשת הקולה. הוא יקבל מפי התביעה את השיקולים לעריכת הסדר הטיעון וכן את מרב הנתונים הקשורים לגזר-הדין המוצע הן מבחינת אינטרס הציבור הן מבחינת טובת ההנאה שניתנה לנאשם במסגרת ההסדר וסיבותיה. נוסף על כך, ישמע בית-המשפט מהצדדים טיעונים לעונש שיועלו בהם השיקולים הרלוונטיים לענישה, לרבות טיעונים לחומרה מפי התביעה, כמו בכל הליך אחר שנועד לגזירת הדין. לאחר קיום הליך כאמור יגזור בית-המשפט את הדין. הוא יבחן את העונש על-פי אמות-המידה שמנינו ויבדוק אם העונש המוסכם שהוצע לו אינו מפר את האיזון הדרוש בין טובת ההנאה שהנאשם מקבל לבין אינטרס הציבור. אם שוכנע בית-המשפט בקיומו של איזון כאמור, יאמץ את הסדר הטיעון. אם הופר האיזון האמור, אם התביעה הכללית חרגה בהפעלת השקלול ההולם במזיד, בשוגג או בתום-לב, ואם ציפיות הנאשם מנותקות מהצדקה עניינית, יסטה בית-המשפט מההסדר המוצע ויגזור את הדין על-פי שיקול-דעתו." ראו ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, נז(1) 577 (2002).
36. במקרה שלפני, כחלק מהשיקולים שיילקחו בחשבון בעת אישור הסדר הטיעון, יילקח בחשבון תיקון כתב האישום מעבירה חמורה מאד של נהיגה, כאשר כמות האלכוהול שנמצאה בגופו של הנאשם היתה גבוהה יותר מפי שלוש מהכמות המותרת וכן שאר רכיבי הענישה שהוסכמו בין הצדדים כמו גם הקריטריונים שנקבעו בפסיקה לעניין אישור הסדר טיעון או חריגה ממנו. בית המשפט טרם אישר את הסדר הטיעון בדיון מיום 25.12.24 זאת מאחר והמבקש נשלח לקבלת חוות דעת הממונה. משזו התקבלה, ייקבע, שוב, דיון נוסף לטיעונים לעונש ואישור הסדר הטיעון.
37. מכל האמור לעיל, ולאחר שלא הוצגו נימוקים מיוחדים המצדיקים חזרתו של המבקש מן ההודאה, הבקשה נדחת.
38. נוכח התנהלות הנאשם אשר גרמה להארכת הדיונים שלא לצורך ולבזבז זמן שיפוטי ניכר, בכך שכפר באשמה ונקבע דיון הוכחות בעניינו, חזר בו מכפירתו ושוב מבקש לחזור בו מהודאתו וכן בהמשך לתוצאת הבקשה דנן והעובדה כי הודה בפניו בביצוע העבירה במעמד הדיון, שקלתי להטיל על הנאשם הוצאות, הגם שאין נפסקות במשפט בפלילים כדבר שבשגרה. הצדדים יטענו לעניין ההוצאות בדיון הבא.
39. בהתאם לכך, אני קובעת דיון טיעונים לעונש ואישור הסדר הטיעון נוסף ליום 14.5.25 בשעה 13.00. על הנאשם להתייצב.
- ניתנה היום, כ"ז ניסן תשפ"ה, 25 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.